

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiae & Iuris Canonici Doctoris ||
celeberrimi, ac Ecclesiae Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt V.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

lio Henrico Leoni reliquerat, licet plurimus inde labor nasceretur: quod posterius suis locis dicemus. Per hæc quoque tempora, obiit Fridericus comes Stadenſis, de quo in Metropoli noſtra diximus, in primo archiepiſcopo Friderico.

CAPVT V.

Stadenſis comitatus, quia variè in annalibus memoratur, videndum quid iuris habuerit ab olim: an & terram Thietmarſiæ Tranſalbinam tenuerit incluſam? Et quidem à memoria Karoli Magni id oppidum in terminis & limitibus compræhenſum, quos Imperator ille donauit eccleſiæ Bremeniſi, ad ius eius eccleſiæ diu pertinebat. Inde verò, quia incuſſiones à mari Danorum & Normannorum erant grauiffimæ, nec poterat Bremeniſis antiſtes ſpiritualibus armis littora tueri, & carnalia quæ tenebat, non ſuffecerant, quanquàm hoc annales non dicant, crediderim ego ab Imperatoribus & regibus eſſe permiſſū ducibus Saxoniæ & vicinis principibus: vt communia Albiſ fluminis ripa, hoſtibus crebrò digraſſantibus opponerentur. Sed hoc habent annales: Tempore Henrici I. qui pater erat I. Ottonis Imperatoris, nobilem virum Henricum Caluum arcem habuiſſe illo in loco, quo nunc eſt Hertzeueldeniſis comitatus, filiūque genuiſſe aequè Henricum, qui cum fratres cerneret generis, vt ſperabat, propagatores, ipſe clericatum ſequutus, cœpit Deo militare in eccleſia Hildeſemeniſi. Cum autem parentibus ſolus ſuper'eſſet, nè ſtirps tanta nobilitatis extingueretur, monuerunt, hortatiq; ſunt, penè perurgentes amici, vt generis ſucceſſionē cogitās duceret vxorē: Nec deſtitit, ſiue apoſtolica fretus diſpensatione, ſi erat in maioribus, ſiue in minoribus, ſuapte voluntate ducēs vxorē, genuit filios Siſridū, & Tiadericū, vocabulo comites, aliquandò dictos marchiones. Arcem pater—

paternam Libentij primi archiepiscopi temporibus, in-
nuente Bernhardo duce Saxonie, iussit in praeposituram
consecrari: & se ecclesie captiuum constituens, ter se re-
demit, donatis in auro, serico, gemmis, & alijs ecclesie
ornamentis: vt ditissimum statim coenobium efficeret.
Pro virtute autem hic Henricus cognominatus est Be-
nignus. Filius eius Sifridus Stadium communiuit: Annales
tradunt edificasse: Potuit quidem renouare collapsum.
Sed est longe vetustius oppidum illa Sifridi memoria,
quae vix ad Hericum II. peruenit, hoc est, parum supra
Christi annos mille. Translatum ferunt de alio loco, vbi
Dorstadium prius vocaretur: Sed an hoc tempore, vel
quo alio, per incuriam, sicut multa, veteres transiere.
Sifridus ergo tunc communiuit: arcem extruxit, vt pre-
sidium esset aduersus Danorum & Normannorum in-
cursiones: qui vetus sibi dominium in omnem Saxoniam
contenderant vendicare. Parum autem profuit illa mu-
nitione: Nam hostes per Albim ascendentes, oppidum cum
arce ceperunt: principes traxere captiuos, & tenebant,
si forte magno ere persoluto redimerentur. Quo tempo-
re piscatoria adducta scapha, alter elabatur: Variant
enim scriptores. Nam alij elapsum contendunt Sifridum,
alij fratrem Tiadericum: Qui remansit, ira Danorum
male mulctatur, truncatis, vt ferunt, manibus. Qui vero
elabatur, euocato duce Saxonie, cum armatis plurimis
hostes aggreditur: quibus partim fufis, partim captis,
partim fugatis, fratrem liberat: captos agit in crucem.
Diu manebat inde loco nomen, vt Dorgebuer dice-
tur.

CAPVT VI.

Sifridus ducta vxore genuit filium: Frater sine here-
de decessit. Sifridus iunior genuit comitem Lude-
rum.